

ת"פ 30458/04/16 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת רחובות נגד מאור אלקובי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 30458-04-16 מדינת ישראל נ' אלקובי
בפני כבוד השופט, סגן נשיאה מנחם מזרחי

בעניין: מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רחובות באמצעות ב"כ מורן ישראל

המאשימה

נגד

מאור אלקובי באמצעות ב"כ עוה"ד שירן
ברגמן

הנאשם

הכרעת דין

א. כתב-האישום:

כתב-האישום מייחס לנאשם עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 ואיומים לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל.

נטען, כי בתאריך 27.12.15 במקום עבודתם, התפתח דין ודברים מילולי בין הנאשם לבין אסף כהן, המתלונן, בעת שהשניים עבדו במקום.

אותה עת, שהה המתלונן, יחד עם עובד נוסף, בתוך מלגזה, הוא החל להקניט את הנאשם במילים, הנאשם הקניטו בחזרה.

לאחר מכן, הכה הנאשם את המתלונן במכת אגרוף באוזנו השמאלית, עלה על המלגזה ובעוד המתלונן קשור למלגזה החל בועט בו מספר פעמים באמצעות נעלי עבודה.

עקב כך, נגרמו למתלונן חבלות, כמפורט בעובדות.

הנאשם כפר במיוחס לו, טען שהוא הותקף בידי המתלונן ופעל תוך הגנה עצמית.

ב. ראיות המאשימה:

בבית-המשפט נשמעו שלושה עדים אשר תיארו את ההתרחשות, ומנגד עדות הנאשם.

ראשית, המתלונן, כהן אסף, אשר תאר את השתלשלות האירועים (עמוד 10 שורה 14 והלאה).

אישר כי הקניט את המתלונן: **"אמרתי לו למצוץ משהו כזה"** (עמוד 10 שורה 26).

אחר ירד עם המלגזה כדי להסביר לנאשם "שזו לא הרוח הנכונה" (עמוד 10 שורה 28).

הנאשם תקף אותו: **"הרגשתי מכת אגרוף לפה"** (מצביע על אוזן שמאל)... (עמוד 11 שורה 2).

הנאשם המשיך **"לכמה אגרופים, 5 - 6 אגרופים"**, לחלק העליון של הראש, בעיקר הראש... (עמוד 11 שורות 3 - 4).

לאחר מכן, הנאשם עלה על המשטחים **"באיומים ובקללות...אני אהרוג אותך"** (עמוד 11 שורה 5), ובעט בו בחוזקה **"עם נעלי עבודה שיש בהם טיפת ברזל מקדימה...הוא בעט בי בחלק העליון של הגוף שלי..."** (עמוד 11 שורות 7 - 8).

סיפר כי הנאשם חבט בו **"5-6 אגרופים ואחרי זה 6 - 7 בעיטות"** (עמוד 14 שורה 3).

כל ההתרחשות מתחילתה ועד סופה ארכה **"דקה וחצי"** (עמוד 14 שורה 8).

כל מהלך האלימות המתלונן היה **קשור** בתוך המלגזה והוא ירד ממנה **"רק בסוף האירוע"** (עמוד 14 שורה 23).

הוגשה תעודה רפואית המתעדת את החבלות (ת/1) בה נרשם כי באוזן נמצא **"נקב טראומטי משמאל"**.

שנית, עד נוסף, יניב בונדרקר, עובד אשר שהה במקום וראה את סוף האירוע - שלב הבעיטות:

סיפר: **"הוא היה על המשטחים ותקף את אסף ואני משכתי אותו אחורה. אני ראיתי שהוא בועט באסף ומשכתי אותו מאחורה. אני מגיע כשהוא עומד על המשטחים"** (עמוד 15 שורות 27 - 28).

בשלב זה, המתלונן "עמד בתוך המלגזה, אני חושב שהוא היה קשור" (עמוד 16 שורה 3).

"הוא קיבל בעיטות, רן היה לידו על המלגזה" (עמוד 16 שורה 5).

הבחין, לאחר מכן, שאוזנו של המתלונן "אדומה" (עמוד 16 שורה 10).

הבעיטות היו "בפלג גוף עליון" (עמוד 16 שורה 20).

שלישית, רן ממך, אשר היה יחד עם המתלונן על המלגזה, וסיפר:

"אסף אמר למאור יא מוצץ וזה, ואז מאור התעצבן עליו...אז אמר לו אם אתה גבר למטה, אז אסף אמר בוא נרד למטה, אמרתי לאסף עזוב אותך בוא נמשיך את העבודה בשביל מה, אסף אמר אני אוריד את המלגזה למטה, ואז הגענו למטה...הם נצמדו אחד לשני, מאור לקרבת אסף...**אסף הניח על מאור יד, ואז מאור הביא לו שני אגרופים, כלומר אגרופ וזו עוד אגרופ, ואז אסף דחף אותו, מאור עלה על המשטחים ואז מאור הביא לאסף בעיטה עם הרגל, אני דחפתי את מאור שיזוז, הפרדתי ביניהם...**" (עמוד 19 שורה 19 והלאה).

אסף קילל את הנאשם: "קללות, תמצוץ, בן זונה" (עמוד 29 שורה 10).

העד עצמו לא קילל: "אני לא אמרתי דבר כזה" (עמוד 20 שורה 20).

ראה "שני אגרופים ראיתי ובעיטה אחת" (עמוד 21 שורה 5).

ג. פרשת ההגנה:

הנאשם העיד (עמוד 23 שורה 9 והלאה) הוא עבד במקום, המתלונן ורן ממך היו על המעלית, שמע את המתלונן אומר "לי 'תמצוץ לי' בלעג כזה" (עמוד 23 שורה 14), הוא עצמו "זרקתי איזו קללה" (עמוד 23 שורה 15), המעלית ירדה, המתלונן הניח את ידו "על הראש שלי ומשך אותי קדימה" (עמוד 23 שורה 20), שוב קילל אותו, ניגש אל המתלונן "ואמרתי לו למי אתה מדבר ככה" (עמוד 23 שורה 23), המתלונן תפס את ראשו "אז הבאתי לו מכה להרחיק אותו, סוג של הדיפה, זה לא הייתה מכת אגרופ לכיוון הגוף כזה" (עמוד 23 שורה 25), המתלונן הרפה מאחיזתו "זז אחורה" (עמוד 23 שורה 27), לאחר מכן "התלהטו" הרוחות, המתלונן בקש לתקוף אותו בשנית, הנאשם נתן לו "אולי עוד מכת דחיפה כזה אחרי זה" (עמוד 23 שורה 33), לאחר מכן "אני זוכר שהבאתי לו דחיפה עם הרגל, זה לא הייתה בעיטה..." (עמוד 23 שורות 33 - 34).

חשש שהמתלונן מתכוון לפגוע בו, אך לא עזב את המקום (עמוד 24 שורה 4).

נוכח הפגיעה באוזנו של המתלונן העיד: "אולי הבאתי לו את הדחיפה לאוזן" (עמוד 24 שורה 10).

לא איים על המתלונן (עמוד 24 שורה 14).

בהודעתו במשטרה (ת/2) סיפר המתלונן הקניט אותו, קילל אותו "ושם לי יד מאחור על השיער ומשך אותי קדימה **הבאתי לו כאפה** הוזזתי אותו הוא בא לכיוון שלי עשיתי מתוך הגנה עצמית מה שראיתי לנכון...הוא התחיל מגע פיזי" (שורות 2 - 5).

אישר שקילל אותו נוכח דבריו (שורה 7), **לא תקף אותו באגרופים** (שורה 9), לא בעט בו (שורה 11).

עד הגנה, יובל רכשטוט, סיפר על מקרים מן העבר, שבמסגרתם היה לו דין ודברים עם המתלונן באופן המלמד לפי הטענה, כי מדובר באדם שמחרחר ריב.

ד. מסקנות:

לאחר שבחנתי במישרין את העדויות שהובאו בפניי באתי אל המסקנה, כי לא ניתן לקבל את עדותו של המתלונן כאמת מוחלטת המייצגת במדויק את האלימות שארעה.

ניכר היה שהמתלונן הגזים בתיאור ההתרחשות בהעידו כי קיבל מהנאשם 5 - 6 אגרופים לחלק העליון של הראש ולאחר מכן 6 - 7 בעיטות.

רצף אלימות פראי זה אינו מתיישב עם התיאור שהתקבל מיתרת העדים האובייקטיביים, אשר נכחו במקום.

עדותיו אינה מתיישבת עם ממצאי התעודה הרפואית, המתארת חבלה בודדת באוזן.

אילו היה בפניי רצף אלימות, כפי שתיאר הייתי מצפה למצוא תיעוד רפואי התומך בכך.

המתלונן סיפר כי הנאשם איים עליו "אני אהרוג אותך" ומשפט זה לא נשמע בידי יתרת העדים.

אציין, כי בכתב-האישום אמירת האיומים הנטענת היא "זה לא ייגמר פה".

יניב בונדרקר תיאר, באופן כללי, שראה את הנאשם בועט במתלונן.

רן ממן תיאר שני אגרופים ולאחר מכן בעיטה, באופן המתיישב יותר עם האירוע ואף עם גרעין עדות הנאשם, אשר תיאר רצף של שתי מכות ובעיטה, למרות שצבע אותם בצבעים בהירים.

הנאשם עצמו, אף הוא, צמצם מאוד את מעשיו - מכה הפכה ל"הדיפה" ואח"כ ל"דחיפה", בניגוד ל"כאפה" בהודעתו במשטרה, ובעיטה הפכה ל"דחיפה עם הרגל", אחר נזכר שיתכן ודחף פעם נוספת וכיו"ב.

יש לדחות את טענתו לקיומה של הגנה עצמית - הנאשם יכול היה להתרחק מהמקום ולחדול מן האלימות.

מכל האמור, ניתן לקבוע כי המאשימה הוכיחה את **הגרעין העובדתי** הבא: נוכח אמרתו המקניטה של המתלונן, הנאשם תקף אותו, תחילה במכה לאוזנו, שהובילה לחבלה, אחר מכה נוספת לגופו ובעיטה לעבר גופו - הא ותו לא.

לא הוכח, כנדרש בפלילים, כי הנאשם איים על המתלונן.

ה. תוצאה:

על כן, אני מרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (שתי מכות ובעיטה) ומזכה אותו מעבירת האיומים לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל.

ניתנה היום, כ"ט ניסן תשע"ז, 25 אפריל 2017, במעמד הצדדים